

Սիւսանթո

Ափ մը մոխիր՝ Հայրենի տուն

ԱԿՆԱՅ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Ա

Աւա՛ղ, ապարանքի մը պէս մեծ էիր եւ շքեղ,
Ու ես երդիքներուդ սպիտակ կատարէն,
Աստղածորան գիշերներու յոյսին հետ,
Վարէն, ահեղավագ Եփրատին կ'ունկնդրէի...:

Բ

Արցունքո՛վ, արցունքո՛վ լսեցի որ ւաւերակ առ ւաւերակ,
Քու լայնանիստ պատերդ իրարու վրայ կործանեցին,
Սարսափի օր մը, կոտորածի օր մը, օր մը արիւնի...
Չքեզ եզերող պարտեզիդ ծաղկըներուն վրայ:

Գ

Ու մոխրացա՛ւ այն սենեակը կապոյտ,
Որուն որներուն ետեւ եւ գորգերուն վրայ,
Իմ երջանիկ մանկութիւնս կը հրճուէր,
Եւ կեանքս կ'աճէր եւ հոգիս իր թեւերը կ'առնէր...

Դ

Փշրեցա՞ր, ուրե՛սն, այն հայելին ոսկեծիր,
Որուն եթերային խորութեանը մէջ,
Երագներս, յոյսերս, սէրերս եւ կամքս կարմիր,
Տարիներով, մտածումիս հետ, ցոլացին...

Ե

Ու բակին մէջ երգող աղբիւրը մեռա՞ր,
Ու կոտորեցա՞ն պարտեզիս ուռին եւ թթենին.
Եւ այն առուակը որ ծառերուն մէջէն կը հոսէր,
Ցամքեցա՞ր, ըսէ՛, ո՞ր է, ցամքեցա՞ր, ցամքեցա՞ր...

Զ

Օ՛, այն վանդակին կ'երագեմ յաճախ,
Որուն մէջ գորշագոյն կաքաւս, առաւօտուն,
Արեւածագին հետ եւ վարդի թուփերուն դիմաց,
Զարթնումի Ժամուս ` յստակօրէն կը կարգճէր...:

Է

Հայրենի՛ տուն, հաւատա՛ որ մահէս յետոյ
Քու աւերակներուդ սեւին վրայ, իմ հոգիս,
Պիտի գայ, որպէս տատրակ մը տարագիր,
Իր դժբախտի երգը եւ արցունքը լալու...:

Ը

Բայց ո՛վ պիտի բերէ, ո՛վ պիտի բերէ, ըսէ՛,
Քու սրբազան մոխիրէդ ափ մը մոխիր,

Մահուանս օրը, իմ տրտում դագաղիս մէջ,
Հայրենիքս երգողի իմ աճիւնին խառնելու...:

Թ

Ափ մը մոխի՛ր աճիւնիս հետ, Հայրենի տուն,
Ափ մը մոխի՛ր քու մոխիրէդ, ո՛վ պիտի բերէ,
Քու յիշատակէ՛դ, քու ցաւէ՛դ, քու անցեալէ՛դ,
Ափ մը մոխիր... իմ սրտիս վրան ցանելու...: